

Ha nincs komoly tét...

Levél a szerzőkhöz

Kétezer-tizenhatodik évi, február havi tematikus lapszámunkra tekintettel mi, a *Hitel* szerkesztői arra gondoltunk, hogy megkérdezzük szerzőinket – no és magunkat is –, melyek voltak emlékezetes olvasmányaik (olvasmányaink) az elmúlt években a kortárs magyar irodalomból. Vajon kik azok közülünk, akiket szakmabeli társaik a legtöbbször értékelnék?

Játék ez, persze, de természetesen több is annál. Szimpátiaszavazáson, kölcsönös bókolásokon, cinkos hátba veregetéseken túl – tudományos kanonizáción innen – kirajzolódhat a magyar irodalom nemzeti oldalának önképe is. Ha teljességre nem is törekedhetünk – vagyis nem kérdezhetünk meg mindenkit a tárgyban (felkérésünk névsora már nyilván beszédes: elfogultságainkról és talán még kényszereinkről is árulkodik) –, a beavatottak rangsora mégis kor- és állapotjelző lehet. Ki mit és miért tart értéknek, hogyan gondolkodik az írás és az író szerepéről.

Hálás feladat ez – amennyiben listájára dicsérően beemel az alkalmi ítésez egy ismerőst, egy barátot, ne adj' isten egy potens kurátort... Hálátlan ugyanakkor, ha csöng a telefon, s valaki a hiányokat firtatja, említvén magát sokadik sorban.

Azonban nincs szükség a folytonos óvatosságra! A jó író, tudjuk, a halott író: ő már nem tud reagálni. Karriervágyak, egzisztenciális megfontolások esetleg befolyásolhatják a kiválasztást, de nem hisszük, hogy – a mindenkori óvatosaikat és gyávákat kivéve – ne lehetne őszintén szólni, s a saját véleményét vállalni. Különösen akkor, ha nincs komoly tét. (Tényleg nincs?..)

Konkrétan arra vagyunk kíváncsiak, hogy az ezredforduló óta eltelt tizenhat évben számodra melyik volt az a hat kortárs magyar szépirodalmi könyv, amelyet kiemelnél a többi közül. Félreértések elkerülése végett rögzítjük: azért, mert tetszett, s nem azért, mert csapnivaló. Miért az eleddig kurta XXI. század a vadászterület? Mert megkerülhetetlen irodalomtörténeti fordulópontot nem találtunk közelmúltunkban. Legyen hát a kiindulásunk alapja egy szép kerek szám: a két-

ezer! Hátba beletalálunk egy jelentőségét később megvilágosító fontos korszak közepébe. (Mi lennénk legjobban meglepődve!) Ideális az lehetne, ha három vers- és három prózakötet szerepelne az összeállításodban. De ehhez a megkötéshez nem ragaszkodunk szigorúan, szabad a választás. Kortárson azt az alkotót értjük, aki a megjelölt intervallumban – akár csak rövid ideig is – élt és alkotott.

Fontos feltételünk ugyanakkor, hogy indoklásokat is kérünk! Kifejtéseket várnánk: egy regény, avagy egy lírai kompozíció miért szép vagy bátor, vagy szórakoztató, vagy eszméletető, felrázó, katartikus etc.

Lássuk, mik vogymuk!

